

NIEUWS

LEVENSEINDE

Oudsten vragen of krijgen minst vaak euthanasie

De 80-plussers vragen of krijgen beduidend minder vaak euthanasie dan 60- en 70-plussers en jongere patiënten.

GUY TEGENBOS

BRUSSEL | Maar 18 procent van de 1.917 euthanasieaangiften in de periode 2002-2008 had betrekking op 80-plussers. Terwijl de helft van de mensen die in die periode overleden (265.000 in Vlaanderen en Brussel) ouder dan 80 waren. Dat vond Tinne Smets van de Onderzoeksgroep Zorg rond het Levens einde (VUB) die alle bij de Euthanasiecommissie aangegeven gevallen bekeek. Een sluitende verklaring voor dat lage aandeel bij de 80-plussers heeft zij niet meteen. Vragen de 80-plussers minder om euthanasie? Of krijgen zij het minder? Of wordt het minder aangegeven voor hen? Ze kent wel een Nederlands onderzoek dat leert dat artsen wei-

80-plussers verblijven) terwijl 22 procent van overlijdens daar te noteren zijn. Prof. Wim Distelmans (VUB en LEIFF-artsen) ergert zich eraan dat veel rusthuizen 'te terughoudend zijn. Ik had zopas nog een arts aan de lijn die onder druk wordt gezet door het rusthuis om niet in te gaan op een volkomen gewettigd euthanasieverzoek van een patiënte: ze is hoogbejaard, bewust, en terminaal kankerpatiënte.' Paul Vandenberghe van de Federatie Palliatieve Zorg bevestigt dat vooral kleine rusthuizen vaak nog erg terughoudend zijn. 'Echt luisteren naar een euthanasievraag is er vaak nog ver weg.'

Hij meldt echter ook dat 80-plussers 'nog een andere generatie' zijn dan de 70-plussers 'die zijn opgegroeid na de oorlog en mondig zijn'. Manu Keirse (KU Leuven) bevestigt dat weinig 80-plussers open over de dood spreken en dat rusthuizen dit zelf ook beter moeten leren. Rusthuizen bevatten ook nogal wat dementerende personen die niet in aanmerking komen voor euthanasie. Het lagere cijfer in de rusthuizen heeft ook te maken met het andere type van patiënten: 'iemand die zijn einde langzaam ziet naderen, reageert anders dan wie brutaal en uitzichtloos met een pijnlijke kanker geconfronteerd is.' Hoe dan ook, de leeftijdsgroep net onder de 80-plussers, die van 60 tot 80 jaar, vraagt of krijgt vaker euthanasie. De helft van de aangegeven euthanasiegevallen slaat op die leeftijdscategorie.

'Rusthuizen terughoudend en soms zelfs weigerachtig'

WIM DISTELMANS

gerachtiger staan tegen euthanasievragen van 80-plussers. Het is mogelijk dat vragen van 80-plussers minder ernstig genomen worden, denkt Smets. Ze sluit ook niet uit dat bij 80-plussers de grens met de pijnbestrijding minder duidelijk is; misschien wordt vaak morfine gebruikt en wordt het sterfgeval niet als euthanasie gemeld. Verbazend is ook dat maar 4 procent van de aangegeven euthanasiegevallen plaats heeft in een rusthuis (waar overwegend

JUSTITIE

Een miljard voor gevangenen

'De bouw van nieuwe gevangenissen maakt ons de grootste investeerder van het land.'

BRUSSEL | De federale regering paste gisteren het masterplan voor de gevangenissen aan, dat van 2008 dateert. De belangrijkste aanpassing is de uitbreiding van de geplande instelling voor Geïnterneerden in Antwerpen. Daar zullen 180 geïnterneerden terecht kunnen. In een reeks andere projecten is intussen vooruitgang geboekt. Voor vier van de zeven nieuwe gevangenissen (Dendermonde, Beveren, Leuze-en-Hainaut en Marche-en-Famene) wordt deze zomer het consortium aangewezen dat de bouw mag uitvoeren. Zeven groepen zijn in de running om de contracten bin-

nen te halen. Drie andere projecten zitten nog in de studiefase. De renovatie en bouw van cellen in bestaande gevangenissen zijn in uitvoering. Van de 268 te renoveren cellen zijn er al 161 klaar. Van de 379 cellen die zouden worden bijgebouwd in bestaande gevangenissen zijn er 144 afgewerkt. Als het masterplan is uitgevoerd, zullen er 1.344 cellen in nieuwe gevangenissen bijgekomen zijn, en 452 plaatsen voor geïnterneerden. Volgens de minister van Justitie, Stefaan De Clerck (CD&V), zit het plan op schema. (wwi)

KONINKLIJKE MEUBELN

De meubelen van het voormalige Koninklijk Paleis aan de Meir in Antwerpen zijn weer 'thuis'. Een deel ervan was in bruikleen gegeven aan het Hof en stond in het paleis van Laken. Aanvankelijk weigerde prins Filip de stukken terug te geven, maar ze behoren tot het Vlaamse erfgoed en er kwam een akkoord. Het gerenoveerde paleis in Antwerpen gaat op 8 mei opnieuw open voor het publiek.

© Erfgoed Vlaanderen

TERRORISME

Beyayo ontkent zelfmoordaanslag

BRUSSEL (BELGA) | Hicham Beyayo, een van de Belgen die in 2008 in kampen van Al Qaeda in Waziristan (Pakistan) voor de jihad werden opgeleid, ontkent dat hij een formulier ondertekende waarin stond dat hij bereid was een zelfmoordaanslag te plegen. De 24-jarige man, die samen met acht andere beklaagden terechtstaat voor terrorisme, schetste voor de correctionele rechtbank het traject dat hem naar Waziristan bracht, nadat hij in 2007 Malika El Aroud en Moez Garsallaoui had leren kennen. El Aroud en Garsallaoui worden net als hij als de leiders van een terreurnetwerk beschouwd. Toen Beyayo in Waziristan aankwam, kreeg hij een twee pagina's tellend formulier met een twintigtal vragen die ingevuld moesten worden. Een van de vragen was: 'wat is uw mening over martelaarsoperaties?', waarmee zelfmoordaanslagen bedoeld worden. Beyayo legde uit dat hij verrast was en blokkeerde op de vraag. Maar hij antwoordde dat hij er 'tegen' en 'niet klaar' voor was.

De directie van de groep Van Marcke wenst haar eer te betuigen aan haar voorzitter de heer Carl Van Marcke, die overleed op maandag 8 maart, voor zijn uitzonderlijke bijdrage tot de ontwikkeling van de familiale groep van ondernemingen.

De groep werd opgericht in 1929 door de heer Raymond Van Marcke en werd na zijn dood verder ontwikkeld door zijn echtgenote en hun drie kinderen : Jean, Carl en Bruno.

Sinds 1997 werd de groep geleid door de heer Carl Van Marcke en kende deze een groei van meer dan 5% per jaar. Terwijl bij financiële groepen jaarlijks dividenden naar de aandeelhouder vloeien, werden de middelen bij de groep Van Marcke steeds opnieuw geïnvesteerd in de eigen ondernemingen.

In 2009 vierde de groep zijn 80-jarig bestaan.

De heer Van Marcke was een visionair met een ongekennde werklust ten dienste van de familiale ondernemingen. De continuïteit en de groei waren ten allen tijde zijn prioriteit. De ontwikkeling van de groep en de vrijwaring van de tewerkstelling van de 1.600 werknemers primeerden boven zijn eigen persoon als voorzitter van de groep.

Wij kenden hem als gedreven, discreet en integer en als een man met een buitengewone karaktersterkte. Als industrieel toonde hij zich in het bijzonder bezorgd over de toekomst van de Belgische industrie.

Hij laat aan de derde generatie een gestructureerde groep na, wat de continuïteit garandeert.

Vandaag rouwen wij.

De directie

Van Marcke

